Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) – Oxana Parfeni
Dosarul nr. 2r-1923/26; PIGD nr. 2-26114191-02-2r-16092026

D E C I Z I E

5 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către ***** reprezentat de avocatul Andrușceac Victor și recursul declarat de către Gamurar Oleg, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 septembrie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victimele ***** către Gamurar Oleg cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond: La data de 09.09.2026, ora 09.08, ***** a depus cerere de eliberare a ordonanței judecătorești către Gamurar Oleg cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie.

În motivarea cererii ***** a indicat că, în fapt, se află în relaţie de rudenie cu agresorul Gamurar Oleg, acesta fiind fratele său. Indică că este supus în mod repetat unor manifestări de violenţă psihologică din partea fratelui său, exprimate prin cuvinte injurioase şi necenzurate, precum şi printr-un comportament agresiv şi intimidant, care îi creează o stare permanentă de tensiune, teamă și insecuritate. Actele de violenţă la care este supus se caracterizează prin: violenţă psihologică, exprimări necenzurate, comportament agresiv şi intimidant, ameninţări.

Menționează că ultimul act de violență a avut loc la data de 05.09.2026, când agresorul Gamurar Oleg a manifestat un comportament agresiv, alungându-l din curtea comună şi adresându-i cuvinte injurioase şi necenzurate. În timpul manifestării comportamentului agresiv, agresorul a luat în mâini o armă de vânătoare, pe care şi-a poziţionat-o pe umăr, fapt care i-a creat o stare de temere pentru propria viaţă şi integritate fizică. Faptele au fost semnalate la data de 05.09.2026 prin intermediul Serviciului Naţional Unic pentru Apelurile de Urgenţă 112 şi înregistrate în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliţie Botanica cu nr. 20165.

Relatează că drept urmare a constatării existenței unui risc iminent pentru siguranța şi integritatea sa, la data de 05.09.2026, în privinţa agresorului Gamurar Oleg a fost emis ordinul de restricţie de urgenţă nr. 344, pe o perioadă de 10 zile.

Susține că, ulterior, agresorul Gamurar Oleg a încălcat măsurile stabilite prin acest ordin de restricţie.

Solicită ***** emiterea ordonanței de protecție pe un termen de 6 luni și să fie aplicate față de Gamurar Oleg, a.n. 02.11.1992 următoarele măsurii: 1. A-l obliga pe Gamurar Oleg de a sta departe de locul aflării subsemnatului ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea subsemnatului, dar nu mai puţin de 300 metri, excluzând şi orice contact vizual cu subsemnatul. 2. A-l obliga pe Gamurar Oleg de a sta departe de locuinţa subsemnatului (mun. Chişinău, str. Albiţa, nr. 22 A). 3. A-i interzice cet. Gamurar Oleg orice contact, inclusiv prin telefon, corespondenţă poştală sau în orice alt mod. 4. A-i interzice cet. Gamurar Oleg de a păstra şi a purta armă.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 09 septembrie 2026: Se admite parțial cererea de eliberare a ordonanței judecătorești depusă de ***** către Gamurar Oleg cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie; Se stabileşte pentru victima *****, născut la *****,*****, pentru o perioadă de 30 (treizeci) zile. În baza încheierii se emite ordonanță de protecție, începând cu data de 09.09.2026, ora 15.35.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 10 septembrie 2026, *****, reprezentat de avocatul Andrușceac Victor a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 septembrie 2026, solicitând casarea parțială a încheierii cu emiterea unei noi decizii judecătorești privind admiterea integrală a cererii de aplicare a măsurilor de protecție față de ***** pe un termen de 6 luni.

În motivarea recursului declarat, a indicat că instanţa de fond a reţinut că motivele solicitării ordonanţei de protecţie au fost confirmate prin înscrisurile anexate la dosar, printre care raportul batalionului de patrulare şi reacţionare operativă al DP mun. Chişinău din 05.09.2026, procesul-verbal de audiere a victimei, chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor, prin care s-a stabilit un risc moderat de violenţă, ordinul de restricţie de urgenţă nr. 344 din 05.09.2026, ordonanţa de ridicare a armei din 05.09.2026, precum şi plângerea depusă de victimă la 07.09.2026 privind încălcarea ordinului de restricţie. Instanţa a reţinut expres că relaţiile dintre victimă şi agresor „sânt ostile şi conflictuoase, însoţite de agresivitate şi tensiune, ceea ce denotă că există un pericol real pentru viaţa şi sănătatea victimei", precum şi că, în evaluarea riscului, urmează a fi luat în considerare nu doar incidentul din 05.09.2026, ci şi istoricul relaţiei, respectiv cererea depusă de victimă la 21.05.2026 prin care solicitase ridicarea armei deţinute de agresor, din motivul relaţiilor ostile deja existente la acel moment.

Cu toate acestea, deşi a reţinut expres un istoric de relaţii ostile şi conflictuoase, extins pe o perioadă de aproape patru luni (din 21 mai 2026 până la 5 septembrie 2026), deşi a calificat accesul agresorului la arme drept un factor relevant de risc, şi deşi a invocat chiar jurisprudenţa CEDO în cauza Vieru c. Republicii Moldova tocmai pentru a sublinia necesitatea analizării violenţei în familie ca fenomen continuu şi escaladant, iar nu prin prisma unor incidente izolate, instanţa de fond a redus termenul de protecţie de la 6 luni, solicitate prin cerere, la doar 30 (treizeci) de zile, motivând reducerea exclusiv prin „riscul moderat de violenţă indicat în chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor". O asemenea motivare este vădit insuficientă şi contrazice chiar principiul pe care instanţa însăşi l-a invocat, reducerea termenului la minimul de 30 de zile, tratează practic riscul ca fiind limitat la incidentul izolat din 05.09.2026, ignorând tocmai istoricul escaladant pe care instanţa l-a reţinut şi încălcarea ordinului de restricţie de urgenţă de către agresor, consemnată în chiar lista înscrisurilor din dosar, dar netratată în niciun fel la stabilirea termenului.

Relevă că instanța nu a analizat proporțional gravitatea faptului că agresorul a luat în mâini o armă de vânătoare și și-a poziționat-o pe umăr — act pe care instanța însăși l-a calificat

drept factor relevant de risc — coroborat cu încălcarea, imediat după emitere, a ordinului de restricție de urgenţă nr. 344, aspecte care, privite împreună cu istoricul relaţiilor ostile reţinut de instanţa de fond, indică un risc actual şi grav, incompatibil cu reducerea termenului de protecţie la doar 30 de zile din cele 6 luni solicitate.

Solicită casarea parțială a încheierii din 09 septembrie 2026 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, în partea stabilirii termenului aplicării ordonanţei de protecţie de 30 (treizeci) de zile. Pronunţarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea depusă de victima ***** privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 6 luni, cu monitorizare electronică.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 23 septembrie 2026, Gamurar Oleg a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 septembrie 2026, solicitând casarea încheierii cu emiterea unei noi decizii judecătorești privind respingerea integrală a cererii de aplicare a măsurilor de protecție față de *****.

În motivarea recursului, recurentul a susținut că deși instanța a indicat că relațiile între Gamurari Vitalii către Gamurari Oleg sunt ostile și conflictuoase fapt confirmat și de Gamurari Oleg instanța a stabilit eronat faptul că în relațiile dintre frați există careva agresivitate.

Menționează că din Chestionarul de Evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie Gamurari Vitalii la pct.2 a indicat că nu este agresat sau abuzat fizic faptul dat este contrazic prin faptele stabilite de instanță. Instanța la fel a constatat din actele anexate la dosar denotă că există un pericol real pentru viața și sănătatea lui Gamurari Oleg deși la dosar nu este prezentă nici o probă concludentă ce ar dovedi direct că viața și sănătatea lui Gamurari Vitalii este pusă în pericol.

Atenționează asupra faptului că la data de 05.09.2026 prin ordonanța de ridicare arma ce aparține lui Gamurari Oleg a fost ridicată și predată spre păstrare la IP Botanica, în asemenea condiții nu sunt clare constatările instanței de judecată prin care s-a stabilit că Gamurari Oleg ar avea acces la armă, constatările date fiind stabilite eronat de instanța de judecată.

Cu privire la constatările instanței asupra istoricului relațiilor dintre Gamurari Vitalii și Gamurari Oleg - cererea depusă de Gamurari Vitalii la 21.05.2026 la IP Botanica prin care a solicitat ca să fie ridicată arma lui Gamurari Oleg, păstrată la adresa mun. Chișinău *****din motivul relațiilor ostile, IP Botanica nu a dat curs cererii pe motiv că nu existau premise precum păstrarea armei la locul indicat supra ar fi un pericol pentru viața și sănătatea lui Gamurari Vitalii. Arma fiind deținută legal și păstrată în condițiile legii.

Indică că prezenta cerere de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de ***** nu a fost probată în sensul întrunirii exigentelor nrevăzute de art. 278^5 Cod de Procedură Civilă, nefiind prezentate probe concludente care ar demonstra faptul ca, aplicarea masurilor de protecție ar putea preveni un risc real și imediat, fiind puse în pericol viața și sănătatea lui *****, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de Violență asupra victimei. Mai cu seama se atestă depunerea prezentei cereri din răzbunare față de relațiile ostile dintre frați. Corespunzător se constată a fi declarative afirmațiile cet. Gamurar Viatalii or, în acest sens nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente care să confirme circumstanțele descrise. înscrisurile prezentate nu atestă comportamentul agresiv îndreptat direct către *****.

Potrivit înscrisurile prezentate de participanții la proces și declarațiile date în ședința de judecată, între părți, există litigiu în ceia ce privește moștenirea rămasă după decesul lui Gamurar Ivan, confirmând-u-se caracterul litigios și tensionat care evidențiază dificultățile întâmpinate la soluționarea problemelor ce țin de gestionarea averii lăsate după decesul lui Gamurar Ivan.

Solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 09 septembrie 2026, cu emiterea unei decizii noi prin care să fie respinsă cererea de eliberare a ordonanței judecătorești cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru *****.

I. III. Termenul de declarare a recursului şi procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, având în vedere că, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 09 septembrie 2026, recurentul *****, reprezentat de avocatul Andrușceac Victor, a depus recurs la data de 10 septembrie 2026, iar recurentul Gamurar Oleg la data de 23 septembrie 2026, Colegiul constată respectarea termenului legal de depunere a cererilor de recurs.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că cererile de recurs sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele

judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(2/1) Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2/1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2/3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (3) **Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.**

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale

altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În această privință, Colegiul civil, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcute de părți în fața instanței de fond și în recurs, constată după cum urmează: victima ***** și Gamurar Oleg sînt frați și locuiesc în mun. Chișinău la adrese diferite. Respectiv aceștia sunt subiecţi ai violenţei în familie, în sensul art. 3 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie.

În baza probelor administrate în ședința de judecată, a cererii depuse de victimele violenței în familie, a declarațiilor agresorului, precum și a înscrisurilor anexate, instanța de fond corect a constatat că la 05.09.2026, Gamurar Oleg a manifestat un comportament agresiv față de *****, alungându-l din curtea comună şi adresându-i cuvinte injurioase şi necenzurate. În timpul manifestării comportamentului agresiv, Gamurar Oleg a luat în mâini o armă de vânătoare, pe care şi-a poziţionat-o pe umăr**,** fapt care i-a creat o stare de temere pentru propria viaţă şi integritate fizică.

Faptele au fost semnalate la data de 05.09.2026 prin intermediul Serviciului Naţional Unic pentru Apelurile de Urgenţă 112 şi înregistrate în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliţie Botanica cu nr. 20165.

Totodată, motivele solicitării unei astfel de ordonanţe au fost justificate și prin: raportul batalionului de patrulare și reacționare operative al DP mun. Chișinău din 05.09.2026; cererea lui Gamurari Vitalii adresată ÎP Botanica din 05.09.2026; proces-verbal de audiere a victimei din 05.09.2026; chestionar de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familie, prin care s-a stabilit un risc moderat de violență; chestionar de evaluare a riscurilor din 05.09.2026; ordin de restricție de urgență nr. 344 din 05.09.2026; ordonanță de ridicare a armei din 05.09.2026; plângere depusă de ***** la 07.09.2026 la IP Botanica pe faptul încălcării ordinului de restricție; cerere depusă de ***** la 21.05.2026 la IP Botanica prin care a solicitat ca să fie ridicată arma lui Gamurar Oleg, păstrată la domiciliul din *****, din motivul relațiilor ostile.

Astfel, având în vedere cumulul de probe administrate în ședința de judecată, precum și a explicațiilor victimei, instanța a constatat că relațiile între ***** către Gamurar Oleg sânt ostile și conflictuoase, însoțite de agresivitate și tensiune, ceea ce denotă că există un pericol real pentru viața și sănătatea victimei. Prin urmare, ***** este în drept să beneficieze de măsuri de protecție prevăzute de art. 15 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

Colegiul respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de recurentul Gamurar Oleg, potrivit cărora faptele nu ar fi fost probate în mod corespunzător și că instanța de fond ar fi dat dovadă de lipsă de imparțialitate. În acest sens, Colegiul reține că soluția instanței de fond se întemeiază pe un probatoriu pertinent, concludent și suficient, administrat cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității armelor.

Totodată, nu au fost prezentate circumstanțe obiective care să pună la îndoială imparțialitatea instanței, simplele afirmații ale recurentului nefiind de natură să răstoarne prezumția de imparțialitate de care se bucură instanța de judecată. Prin urmare, criticile formulate reprezintă o apreciere subiectivă a probelor și o nemulțumire față de soluția pronunțată, fără a evidenția erori de fapt sau de drept care ar justifica admiterea recursului.

Astfel, analizând conținutul înscrisurilor pertinente și concludente, și explicațiile părților, date în ședința de judecată, Colegiul civil concluzionează că a fost dovedit faptul afectării integrității psihologice a victimei și pericolul pentru integritatea fizică a acestuia, respectiv rezultă caracterul întemeiat al concluziilor primei instanțe, care a conchis că, prin acțiunile agresorului este pusă în pericol integritatea psihologică a victimei *****. Prin urmare, instanța de recurs, consideră că, soluția de admitere a cererii depusă de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie în privința sa împotriva acțiunilor agresorului și emiterii ordonanței de protecție, pentru o perioadă de 30 (treizeci) zile măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Gamurar Oleg este întemeiată.

Mai mult, măsurile de protecție dispuse au un caracter preventiv și temporar, fiind instituite pentru a preveni agravarea situației de conflict și pentru a asigura protecția efectivă a victimei, fără a presupune stabilirea vinovăției recurentului, în sensul invocat de acesta.

În același timp, Colegiul apreciază că recursul declarat de ***** este, la rândul său, nefondat. Instanța de fond a dispus emiterea ordonanței de protecție pe un termen de 30 de zile, cu aplicarea monitorizării electronice, măsură care răspunde exigențelor de proporționalitate și echilibru între necesitatea protecției victimei și respectarea drepturilor pârâtului. Stabilirea duratei ordonanței de protecție ține de marja de apreciere a instanței, în funcție de gradul de pericol constatat la momentul examinării cererii, iar recurentul nu au demonstrat existența unor circumstanțe care să justifice extinderea termenului până la 6 luni.

Colegiul reține că soluția instanței de fond este conformă atât cu legislația națională, cât și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune statului obligația pozitivă de a adopta măsuri eficiente de protecție a victimelor violenței domestice, fără a transforma însă aceste măsuri în sancțiuni disproporționate.

Astfel, este întemeiat a respinge ca neîntemeiate argumentele recurenților, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul civil conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

În același context, instanța de recurs reține că argumentele invocate de recurenți sunt formale și neîntemeiate, din care considerente din urmează a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat de părți este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la

concluzia să respingă recursurile declarate și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 9 septembrie 2026.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către ***** reprezentat de avocatul Andrușceac Victor și recursul declarat de către Gamurar Oleg.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 septembrie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victimele ***** către Gamurar Oleg cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan